

ASURA

Antonio Martinez Alcalá

Čovek, ljudsko biće, u svojoj evoluciji morao je da se suoči sa štetnim luciferičnim i ahrimanskim bićima:

Luciferski entiteti kojima, uprkos njihovoj intervenciji suprotnom našem putu, dugujemo mogućnost da možemo postići slobodu.

Ahimanski identiteti s kojima je još uvek moguće, putem karmičkog zakona, otkloniti posledice njihovih provokacija.

Ali pojavljuju se i **asuričke supstance** koje su se odvojile od evolucije Zemlje pre nego što se ona odvojila od Sunca, postajući zla bića koja, prodirući u njegovu dušu svesti, nemilosrdno maltretiraju čoveka svojim razvratnim silama. Bića, od čije će tiranije, smrtnicima biti veoma teško da se oslobode.

Ljudsko biće, da bi nastavilo sa svojom evolucijom, mora da rešava nesuglasice s ovim bićima koja žele da se umešaju u pravilan razvoj njegovog napredovanja na Zemlji. Konkretno, suživot sa asurima je komplikovan, kao što već znamo, oni pokušavaju da preuzmu delove konstitucije ljudskog Ja. Gubici koji će takođe biti nepovratni, nećemo moći da ih nadoknadimo. Oni su bića koja iz čulnosti stvaraju iluzije koje nas teraju da verujemo da je sve što jesmo, što postoji i što nas okružuje posledica fizičkog sveta. Početak i kraj. Jedini izvor naših verovanja. Ovo je poreklo svih materijalizama koji nas danas pogađaju. I, uprkos ozbiljnosti situacije, moramo požuriti da kažemo da je u ovom trenutku njihova akcija još uvek u počecima, ali da će u budućnosti njihova intervencija umnožiti njihovu snagu i da će ovim rastom svoje moći pokušati da zamagle viziju kod ljudi duhovnih bića.

U ovim trenucima, ljudska bića, zaokupljena najstrašnijim materijalizmom, povlače se iz duhovnih svetova. U njih se uvodi novo intelektualno mišljenje, gde najuglednije etičke i moralne ideje ljudi, nisu, za novo verovanje nisu više od nekog uzdizanja životinjskih instikata, u stvarnosti nove transformisane forme samo onoga što je u njima već postojalo. Ideje koje trenutno naučnici uzimaju kao neosporne istine. Danas već postoji mnoštvo ljudi u kojima ove premise žive i koje se u njima razvijaju. Zbog ovih okolnosti u svetu se dešavaju situacije, ponašanja i radnje koje više podsećaju na ponašanje životinja nego na ljudska bića. Dovoljno je to proveriti čitanjem novina ili gledanjem dnevnih sekcija na vestima da biste to potvrdili; međunarodni odnosi, pritisak kojem su podvrgnute nerazvijene nacije, ratovi i sukobi svake vrste nastali ljudskom ravnodušnošću prema drugom. . . To je niz problema s zajedničkim imeniteljem sebičnosti, proždrljivosti, ambicije, privatnog interesa, najneobuzdanijeg materijalizma i zavijanja u najdublje magle osećanja drugog.

Jedini prohodan put da se čovek vrati svom pravom biću je antropozofija, ona pruža oruđe i sredstva da se dođe do onoga što je mrtvo zbog materijalizma (ljudski intelekt) dajući mu novi život. Sve što je do sada proizvela ta inteligencija, nekrotična usled pritiska kome je izložena od strane svojih protivnika, jeste smrt. Svi objekti,

gedžeti, elektronski mehanizmi, filozofije, psihologije, nauka. . . koje je stvorio sadašnji čovek su mrtvi.

Svesni antropozofi moraju da transformišu drevni put koji su osmislili zli entiteti koji pokušavaju da propadnemo, dajući život onome što umire, transformišući stari i zastareli u novi život. Vaskrsenje. Novi put.

Ali na putu ima i prljavštine, stopala (udovi-volja) u tom postajanju mogu biti kontaminirana u tom neprijateljskom okruženju (uprljati se), zbog čega je stvarnost izražena metaforički: „*Voda života pere tvoje noge*“. Voda života, koju dobijamo ozbiljnim i neprekidnim radom, u stalnom posmatranju događaja navodi nas da otkrijemo teškoće, kamenje koje ta zla bića postavljaju na naš put da bi skrenuli s puta, jednom otkrivenog iz naše posvećenosti i napora: „*da se primljeno zlo pretoči u prepoznato dobro*“.

Ako obratimo pažnju na ono što nam Štajner saopštava na predavanju od 22. marta 1909. GA 107, pozivajući se na njegovu knjigu Teozofija. Tu nas obaveštava da u ljudskom biću moramo razlikovati tela: fizičko, etersko (telo života) i astralno (telo osećanja ili duše). To nam govori da su to organi koji su činili čoveka pre nego što se njegovo zemaljsko postojanje razvilo u Starom Saturnu, Starom Suncu i Starom Meseću.

Na Zemlji, iz nesvesne transformacije tela osećanja, pojavila se duša osećanja i, kroz istu nesvesnu transformaciju, intelektualna duša je nastala iz eterskog tela. Duša osećanja je mesto gde Lucifer pokušava da uspostavi svoj domen, dok je u duši intelekta onaj koji to pokušava Ahriman, odatle namerava da uvede čoveka u svet materije i svega što se u njemu pojavljuje kao nesavršenost, pad ili obmane koja je posledica nemilosrdnog delovanja ovih palih entiteta.

Nakon evolucije, duša svesti ili duhovna duša takođe klija, što se javlja kao posledica nesvesne mutacije fizičkog tela. Na kraju atlantske epohe, etersko telo glave sjedinjuje se sa fizičkom glavom, što postepeno dovodi do procesa samosvesti u fizičkom telu, rada koji se, trenutno (duša svesti), još uvek razvija kod čoveka.

I upravo tamo, u Ja koje se pojavljuje u duši svesti, asure deluju udvostručenim silama. U ovoj situaciji čovek se gubi, dezorijentiše, luta nedefinisanim prostorom, zatim se Staza rastvara u hodanje bez pravca jer, iako očigledno zna kuda ide, ta destinacija ako nije upotpunjena saznanjem o mom poreklu (poreklu Puta), ovaj gubi svoju supstancu pretvarajući korak u jedno hodanje nikuda. Samo ako postanem svestan ko sam, odakle dolazim i kuda idem, iz te iste zle tame koja mi onemogućava da vidim, izaći će svetlost koja čisti i čini Put prohodnim. Jer ovaj Put nikada ne nameće, nudi i ne uzima, ne prisiljava. . . otvora nove prostore. . . prostore koji se nude iz slobode. Ništa nije statično. . . sve je kretanje. . . Put. . .

Štajner kaže da će, tokom perioda Zemlje, čovek moći da se suoči sa svim zlom koje su Luciferski duhovi, zajedno sa činjenicom slobode, nosioci. S druge strane, zlo koje nose ahrimanski duhovi, ljudsko biće će takođe moći da ga nadoknadi ispunjenjem budućnosti svoje karme. Međutim, *onaj koji su donela asurička bića ne može se ni na koji način ispraviti*.

Da bi dali mogućnosti našim događajima, pozitivni duhovi su uneli u svet bolesti, bol i patnju, da bi sa ovim nedaćama, iz Karme, nadoknadili zlonamerne postupke zlih bića. Iako nas stvarnost upozorava da nam neće biti tako lako da se izborimo s napadima sile asura tokom zemaljskog perioda, pošto je polje delovanja ovih bića duša svesti zajedno sa Ja, samo jezgro ljudskog bića. Štaviše, ono što su nam na ovom putu uzela ova bića, ne može se povratiti. Oni neće moći da osvoje celo biće čoveka, ali čine deo našeg sastava. Ali ono što su svojim delovanjem postigli jeste da čovek živi potopljen u materiju i potpuno gubi svest o duhovnoj stvarnosti. Tako je Ja umotano u teorijski materijalizam koji ga odvaja od njegovog istinskog postojanja. Čovek svojim lošim praksama uspeva da dostigne ekstreme u kojima negira duhovne svetove i, štaviše, oko ove negativne misli pokušava da organizuje svoj život.

Suočen sa ovom veoma komplikovanom situacijom, koju su dovukla ova zla bića, do koje smo došli, lucidno i aktivno ljudsko biće mora da se probudi i svesno preuzme svoju odgovornost. Na slobodan i spontan način mora sprovesti svesnu introspekciju, gledajući unutra dok je ne ispuni sadržajem. Moramo osigurati da nas ova nova situacija koja se tiče, koja donosi svoje plodove, preplavi i postane vidljiva u našim postupcima, da ono što živimo u svakom od nas bude u stanju da se prenese drugima i da ono što mu dolazi od njih da to oseti kao sopstveno iskustvo. Priznanje, smatram da se balansiranje suprotnosti pokazuje, ne kao puna bara, već kao svetleća fontana koja neprestano teče, nudi, omogućava. Davanje snage. . . Davanje svetlosti! Ja živim u tebi, ti živiš u meni. Vi mi dajete, a ja vas dopunjujem. Da mi zauzmemo mesto svog ega i da se nađemo u ravnoteži naših srca, u ispravnom razmišljanju, u slučajnom osećanju i u zajedničkom činjenju. Otvorimo svoje grudi za carstva koja nas okružuju, za našu okolinu i za čitav kosmos i ponudimo ono što se rađa u nama da pruži nove impulse putu napretka i evolucije, proširujući njegovu prostranost.

Posao ovih entiteta je da razdvoje, razjedine, izoluju, preusmere. . . dakle, od njihovih dostignuća zasnovanih na najsirovijem materijalizmu koji dopire do svih disciplina od nauke, religije, filozofije, muzike, umetnosti. . . oni žele da pretvore čoveka u samo evoluirani dodatak životinje i, pored toga, uspevaju da ga učine pokornim slugom svojih težnji, slugom na njihovoj komandi koji je izgubio svaki kontakt sa duhovnim svetovima koji su sada zamišljeni kao entelehije sanjara prošlosti.

Međutim, čovek mora da reaguje, mi moramo da reagujemo. Znamo da je osnovno oružje koje koriste suprotstavljena bića da raskinu sa osećajem društvene zajednice, da od svakog čoveka (najbolji prežive) naprave predatora koji traži samo svoje dobro, a da uopšte ne brine o leševima ostavljenim na putu da to postigne. Sve mu je dozvoljeno da bi postigao željeni cilj. U ovom društvenom neredu moraju se pojaviti istinski velikodušni i posvećeni ljudi koji i dalje čuvaju osnovne principe ljudskog bića, da stvaraju novo oko sebe, suprotnost onima koje pala materijalistička društva pokušavaju da naprave kroz svoje ideje zasnovane na lažima, u farsu, licemerju, prevari, varanju. . .

Prvi korak koji čovek mora hitno da preduzme pojedinačno i kolektivno, događaji koji se odvijaju vrtoglavom brzinom ukazuju na to, bar kod onih koji u sebi još uvek drže poneki žar želje da se sretnu sa superiornim svetovima, jeste *da ohristovi svoju misao*, u ovom trenutku *to je najvažnija činjenica* od koje zavisi sudbina čovečanstva. Prvi korak koji proizilazi iz ovog susreta sa Hristom jeste da ga stavimo u centar, oplođenog Bićem Hristovim, moramo tražiti ravnotežu i smirenost iznad naših ličnih osećanja. Između tog lažnog mističnog entuzijazma koji nas fiktivno uzdiže do neutemeljenih visina ili, te druge materijalističke koncepcije, koja nas vuče u podzemlje razuma, u svakom trenutku, *moramo tražiti ravnotežu. Balans između luciferičnih i ahrimanskih impulsa*. Ako je trud istinski, neprekidan i pokretan poštovanjem, naći ćemo Hrista na ovom putu. Imajte to na umu, samo u ravnoteži možemo pronaći Hrista. Na ovaj način ćemo moći da prevaziđemo tendenciju koju stvara materijalizam da verujemo da nalazimo božansko u velikom delu luciferske prirode koja se krije iza tog fiktivnog paravana, da napustimo svako verovanje u materiju kao osnovu sveg postojanja.

Jednom kada se postigne ova situacija ravnoteže i susreta sa Hristom, panorama bitke protiv drugih sila koje žele da nam oduzmu Ja dobija drugu dimenziju, čini nas jakim da se odupremo njihovim namerama i, u tom krstaškom ratu, pretvaramo se u Mihailove vitezove, kujemo njegov mač u našim srcima i s Njim postajemo jaki. Moramo postati energični i dinamični u svojoj volji a danas potpuno zamagljenoj potpuno intelektualnom kulturom koja nas tlači.

Pojačajmo svoju imaginaciju!

Prevod

Mr Đorđe Savić,

Pančevo, 2023.